

บทที่ ๖

การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคภาษาไทยและภาษาเกาหลี

การเปรียบเทียบทั่วไป

ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด (Isolating Language) คำแต่ละคำจะเป็นอิสระในตัวเอง กล่าวคือคำแต่ละคำเป็นคำสำเร็จรูป ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงส่วนใด ๆ ของคำเพื่อบอกความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยค ถึงแม้ภาษาไทยจะมีวิธีสมาสนธิจากภาษาบาลีและสันสกฤต แต่ก็ไม่นำมาใช้ทั้งคำเช่นเดียวกับการใช้คำยืมในภาษาอื่น ๆ เมื่อต้องการจะแต่งประโยคก็เพียงแค่เอาคำมาเรียงต่อกันตามการเรียงคำของโครงสร้างนั้น ๆ เมื่อต้องการจะแสดงเพศ พจน์ การก กาล มาลา และวาก ก็เพิ่มคำอื่น ๆ เข้ามาช่วยโดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงรูปคำหรือเติมวิกิตติปัจจัย

สำหรับภาษาเกาหลีนั้นเป็นภาษาที่มีวิกิตติปัจจัย (Inflectional Language) คำนามมีการเติมหน่วยแสดงหน้าที่ของคำเพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ และคำกริยามีการเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อแสดงกาล มาลา วาก เป็นต้น

คนไทยที่เรียนภาษาเกาหลี อาจจะประสบปัญหาอย่างมากเกี่ยวกับการเติมวิกิตติปัจจัยและการใช้หน่วยแสดงหน้าที่ของคำ เพราะลักษณะดังกล่าวนี้ไม่มีในภาษาไทย อาจกล่าวได้ว่าปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียนภาษาเกาหลีของคนไทยนั้น ส่วนมากเป็นเรื่องของการเติมวิกิตติปัจจัยและการใช้หน่วยแสดงหน้าที่ของคำ

ชนิดของประโยค

ชนิดของประโยคที่จะนำมาเปรียบเทียบ มี ๔ ชนิดคือ

๑. ประโยคซับซ้อน
๒. ประโยคผสม
๓. ประโยคที่มีประธาน ๒ ประธาน

๔. ประโยคที่มีกรรมตรง ๒ กรรมตรง

๕. ประโยคปฏิเสธ

๑. ประโยคซับซ้อน

ประโยคเดียวในภาษาไทยบางรูปแบบปรากฏเป็นประโยคซับซ้อนในภาษาเกาหลี
เช่น

เขา บ้านเกิดอยู่ที่โซล

그는 고향이 서울이다.

khw-nun khohyag-i shourita

เขา-สป บ้านเกิด-สป โซล-อยู่

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ ก็คือ นักเรียนไทยสับสนโครงสร้างประโยคซับซ้อนของ
ภาษาเกาหลีทำให้เกิดข้อผิดพลาดนี้

* 그의 고향이 서울이다.

khwmi khohyag-i shourita

เขา-สค บ้านเดิม-สป โซล-อยู่

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงคุณศัพท์แทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหน้า

๒. ประโยคผสม

๒.๑ คำเชื่อมในประโยคผสม

รูปแบบของคำเชื่อมในประโยคผสมภาษาไทยกับภาษาเกาหลีมีความแตกต่าง คือ
มีลักษณะที่คำกริยาในอนุภาคย่ียงหน้าประสมเข้ากับคำเชื่อมในประโยคผสม ซึ่งไม่มีในภาษา
ไทยรูปแบบของการใช้คำเชื่อมในภาษาเกาหลีสรุปเป็นผังได้ดังนี้

คำเชื่อม	วิธีการประสมกับคำกริยา	ภาษาไทย
그리고 /khariko/	Vst1 + 고 kho	และ, แล้ว
그러나 /kharona/	Vst1 + (으)나 (n)na	แต่
그러면 /kharona/	Vst1 + (으)면서 (n)myonso	ดังนั้น, ดังนั้น
그래서 /kharaso/	Vst1 + 아/어서 a/aso	ดังนั้น, จึง, เลย
그런데 /kharante/	Vst1 + -ㄴ/는데 -n/nante	แต่, และ
그래도 /kharato/	Vst1 + 아/어도 a/ato	แม้ว่า, ทั้ง ๆ ที่
그러니까 /kharoni?ka/	Vst1 + (으)니까 (n)ni?ka	เพราะว่า, ดังนั้น
그러면서 /kharomyonso/	Vst1 + (으)면서 (n)myonso	- ไป - ไป

จากความแตกต่างนี้ ปัญหาหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้กับนักเรียนไทย มี ๓ ประการ
คือ

๒.๑.๑ เลือกใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสม

ภาษาเกาหลีมีคำเชื่อมหลายคำและบางคำมีความหมายคล้ายคลึงกันจนใช้แทนกัน
ได้เฉพาะในบางกรณี นักเรียนไทยอาจสับสนในการเลือกใช้คำเชื่อม เช่น

นมไม่ค่อยย่อย ถ้ามันจะสั่งอย่างอื่นไหม

우유는 소화가 잘 안되면 다른걸로 시킬까요?

uyunmn shohwaka čarante-myən tharwn kollo shik'il?kayo

นม ย่อย ไม่ค่อย-ถ้ามัน อย่างอื่น สั่ง

* 우유는 소화가 잘 안되어서 다른걸로 시킬까요?

uyunmn shohwaka čarante-ɔsɔ tharwn kollo shik'il?kayo

นม ย่อย ไม่ค่อย-ดังนั้น อย่างอื่น สั่ง

ผิดเพราะใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผลแทนคำเชื่อมแสดงเงื่อนไข

เมื่อวานไปคูหัง และพบเพื่อนที่นั่น

어제 극장에 갔는데 거기서 친구를 만났습니다.

ɔčɛ kəkchage kan-nante khokiso čhinkurwl nannasnnita

เมื่อวาน โรงหนัง ไป-แต่ ที่นั่น เพื่อน พบ

* 어제 극장에 갔으나 거기서 친구를 만났습니다.

ɔčɛ kəkchage kas-nna khokiso čhinkurwl nannasnnita

เมื่อวาน โรงหนัง ไป-และ ที่นั่น เพื่อน พบ

ผิดเพราะใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้งแทนคำเชื่อมแสดงลำดับเหตุการณ์

เพราะกิมจินี้เผ็ด จึงรับประทานช้า ๆ

이 김치는 매우니까 천천히 드세요.

i khimčhinnn mau-ni?ka čhončhonhi thaseyo

นี้-กิมจิ เผ็ด-จึง ช้า ๆ รับประทาน

* 이 김치는 매워서 천천히 드세요.

i khimčhinnn mao-so čhončhonhi thaseyo

นี้-กิมจิ เผ็ด-จึง ช้า ๆ ทาน

ผิดเพราะเลือกใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง ส่วนท้ายคำเชื่อม /-so/ ต้องใช้กับประโยค
ที่แสดงอดีตกาลเท่านั้น

๒.๑.๒ ประสมคำกริยากับคำเชื่อมไม่ถูกต้อง

กฎของการประสมคำกริยากับคำเชื่อมในภาษาเกาหลี มีเงื่อนไขเกี่ยวข้องกับ
ระบบเสียงสระกับตัวสะกดของพยางค์สุดท้ายของต้นคำกริยา อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียน
ไทยประสมคำกริยากับคำเชื่อมไม่ถูกต้อง เช่น

ไปมหาวิทยาลัยและอยากเรียนเศรษฐศาสตร์

대학에 가서 경제학을 전공하고 싶습니다.

thəhake kha-sa khyogčehakəl čənkoghako shipsənnita

มหาวิทยาลัย ไป-และ เศรษฐศาสตร์ เรียน อยาก

* 대학에 가어서 경제학을 전공하고 싶습니다.

thəhake kha-sa khyogčehakəl čənkoghako shipsənnita

มหาวิทยาลัย ไป-และ เศรษฐศาสตร์ เรียน อยาก

ผิดเพราะประสมต้นคำกริยากับส่วนท้ายคำเชื่อมไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์

หิมะตกเป็นครั้งแรกเลยอารมณ์ดี

첫눈이 내리서 기분이 좋아요.

čhannuni nary-sə khipuni čoayo

หิมะแรก ตก-เลย อารมณ์ ดี

* 첫눈이 내리서 기분이 좋아요.

čhannuni nary-sə khipuni čoayo

หิมะแรก ตก-เลย อารมณ์ ดี

ผิดเพราะประสมต้นคำกริยากับส่วนท้ายคำเชื่อมไม่ถูกต้อง

๒.๑.๓ แสดงกาลไม่ถูกต้อง

เหตุการณ์ของอนุภาคยั้ง ๒ อนุภาคยั้งเกิดขึ้นในอดีต แต่เมื่อเอามาเรียงเป็นประโยคผสม อนุภาคยั้งหน้าใช้คำกริยาารูปปัจจุบัน เช่น

เขาไปโซล

그는 서울에 갔다.

khannən shəure kh?ta

เขา โซล ไป-อดีต-ตก

ฉันมาปูซัน

나는 부산에 왔다.

nanən phusan?e wa?ta

ฉัน ปูซัน มา -อดีต-ตก

เขาไปโซลและฉันมาปูซัน

그는	서울에	가고	나는	부산에	왔다.
khannan	shoure	kha-ko	nanan	phusan?e	wa?ta
เขา	โซล	ไป-และ	ผม	ปูซัน	มา-อด-ทก

นักเรียนไทยอาจใช้ผิดดังนี้

กินอาหารเช้าและไปโรงเรียน

아침을	먹고	학교에	갔습니다.
a?chimul	mo-?ko	ha?kyoe	hasannita
อาหารเช้า	กิน-แล้ว	โรงเรียน	ไป-อด-ทก

* 아침을	먹 <u>었</u> 고	학교에	갔습니다.
a?chimul	mok- <u>ot</u> ?ko	ha?kyoe	hasannita
อาหารเช้า	กิน- อด	โรงเรียน	ไป-อด-ทก

ผิดเพราะใช้คำกริยาตัวหน้าเป็นรูปอดีต กาลในประโยคเชื่อมแสดงโดยรูปกริยาตัว
หลังตัวเดียว กริยาตัวหน้าต้องใช้รูปปัจจุบันกาล

ปวดท้อง จึงไปหาหมอ

배가 아파서 의사에게 갔어요.

phæka ap'a-sə wi-sæke khasəyo

ท้อง ปวด-และ หมอ ไป -อด-ทก

* 배가 아프아서 의사에게 갔어요.

phæka ap'ʔ-atsə wi-sæke khasəyo

ท้อง ปวด-และ หมอ ไป -อด-ทก

ผิดเพราะใช้คำกริยาตัวหน้าเป็นรูปอดีต กาลในประโยคเชื่อมแสดง โดยรูปกริยา
ตัวหลังตัวเดียว กริยาตัวหน้าต้องใช้รูปปัจจุบันกาล

๓. ประโยคที่มีประธาน ๒ ประธาน

ประโยคที่มีประธาน ๒ ประธาน นับว่าเป็นลักษณะพิเศษที่มีอยู่ในภาษาเกาหลี ไม่
ปรากฏในภาษาไทย นักเรียนไทยอาจใช้ผิดดังต่อไปนี้ เช่น

เขานิสัยดี

그는 성격이 좋다.

khə-nən shəy?kyək-i čot'a

เขา-สป นิสัย-สป ดี

ฉันปวดท้อง

나는 배가 아프다.

na-nən phæ-ka ap'ʔta

ฉัน-สป ท้อง-สป ปวด

๓.๑ การใช้ 있다/i?ta/ "มี"

คำกริยา "มี" ในภาษาไทย โดยปกติแล้วเป็นกริยาสกรรมซึ่งมีกรรมตรงตาม
มาด้วย แต่ในภาษาเกาหลีคำกริยา 있다/i?ta/ เป็นอกรรมกริยา และใช้ในประโยคที่
มีประธาน ๒ ประธานได้ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ ก็คือ นักเรียนไทยอาจสับสนในโครงสร้าง
ประโยคที่มีประธาน ๒ ประธานที่ใช้กริยา 있다/i?ta/ เช่น

กระต่ายมีขา ๔ ขา

토끼는 발이 네개 있다.

t'o?ki-nⁿⁿ phar-i neka i?ta

กระต่าย-สป ขา-สปสี่ มี

* 토끼의 발이 네개 있다.

t'o?kimi phar-i neka i?ta

กระต่าย-สค ขา-สปสี่ มี

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงคุณศัพท์แทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหน้า

เขามีเงิน

그는 돈이 있다.

khw-nⁿⁿ thon-i i?ta

เขา-สปเงิน-สปมี

* 그는 돈을 있다.

khw-nⁿⁿ thon^l i?ta

เขา-สปเงิน-สคมี

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงกรรมตรงแทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหลัง

๓.๒ การใช้ ๑|ตา/ita/ "เป็น" "คือ"

คำกริยา เป็น คือ ตามด้วยคำนามในภาษาไทยนับเป็นหน่วยศัพท์ (Lexis) หนึ่งหน่วยศัพท์ จัดเป็นหน่วยออกกรรกริยา ในภาษาเกาหลีคำกริยาไม่อิสระ ๑ |ตา/ita/ ใช้ในประโยคที่มีประธาน ๒ ประธานได้ ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไทยสับสน เช่น

เขา ลูกชายเป็นหมอ

그는 아들이 의사이다.

khw-nun atr-i wisaita

เขา-สป ลูกชาย-สป หมอ

* 그의 아들이 의사이다.

khw-i atr-i wisaita

เขา-สค ลูกชาย-สป หมอ

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงคุณศัพท์แทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหน้า

๑ คำกริยาไม่อิสระ หมายถึง คำกริยาที่ปรากฏตามลำพังไม่ได้ ต้องมีคำอื่นมาประกอบใช้ เพื่อให้ได้ความหมายสมบูรณ์

เขา อาชีพเป็นทนายความ

그는 직업이 변호사이다.

khə-nən ðikəp-i phyənhosaita

เขา-สป อาชีพ-สป ทนายความ

* 그는 직업을 변호사이다.

khə-nən ðikəpuli phyənhosaita

เขา-สป อาชีพ-สป ทนายความ

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงกรรมตรงแทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหลัง

๓.๓ การใช้ ㄹ다/theta/ "กลายเป็น" ๑

คำกริยา กลายเป็น ตามด้วยคำนามในภาษาไทยนับเป็นหน่วยศัพท์ (Lexis) หนึ่งหน่วยศัพท์ จัดเป็นหน่วยออกกรมกริยา ในภาษาเกาหลีคำกริยาไม่อิสระ ㄹ다/theta/ ให้ในประโยคที่มีประธาน ๒ ประธานได้ นักเรียนไทยอาจสับสนและใช้ผิด เช่น

น้ำเป็นน้ำแข็งไปแล้ว

물이 얼음이 되었다.

mur-i orəŋ-i theəʔta

น้ำ-สป น้ำแข็ง-สป กลายเป็น

* 물이 얼음이다.

mur-i orəŋita

น้ำ-สป น้ำแข็ง-เป็น

ผิดเพราะใช้กริยา /ita/ แทน /theta/ และประธานตัวหลังไม่มีหน่วยแสดงประธาน

๑ คำกริยา ㄹ다/theta/ และ 이다/ita/ มีวิธีการใช้และความหมายใกล้เคียงกันมาก

เขาเป็นทหารแล้ว

그는 군인이 되었다.

khə-nən khunin-i thəʔta

เขา-สป ทหาร-สป กลายเป็น

* 그는 군인이었다.

khə-nən khunioʔta

เขา-สป ทหาร-เป็น

ผิดเพราะใช้กริยา /ita/ แทน /theta/ และประธานตัวหลัง ไม่มีหน่วยแสดง

๓.๔ การใช้คำบอกเวลาและคำบอกสถานที่

คำบอกเวลาและคำบอกสถานที่ในภาษาไทยจะเป็นสถานวลีหรือกาลวลี แต่ในภาษาเกาหลีคำบอกเวลาและคำบอกสถานที่อาจจะมีหน่วยแสดงประธานอยู่ด้วย และมีกริยา-กรรมชนิดบอกสภาพ ประโยคจึงเป็นประโยคที่มีประธาน ๒ ประธาน ความแตกต่างดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนไทยใช้ผิดทำให้ความหมายส่วนหนึ่งเปลี่ยนไป เช่น

วันนี้อากาศหนาว

오늘은 날씨가 춥다.

onər-ən nalsi-ka čhupʔta

วันนี้-สป อากาศ-สป ทหนาว

* 오늘의 날씨가 춥다.

onəral nalsi-ka čhupʔta

วันนี้-สค อากาศ-สป ทหนาว

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงคุณศัพท์แทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหน้า

ปลาดานีมีปลา มาก

삿따니는

생선이 많다.

?pa?tani-nun

shæŋsɔn-i mant'a

ปลาดานี-สป

ปลา-สป มีมาก

* 삿따니에

생선이 많다.

?pa?tanie

shæŋsɔn-i mant'a

ปลาดานี-บถ

ปลา-สป มีมาก

ผิดเพราะใช้หน่วยบอกสถานที่แทนหน่วยแสดงประธานในประธานตัวหน้า

๔. ประโยคที่มีกรรมตรง ๒ กรรม

ลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีอยู่ในระบบโครงสร้างประโยคภาษาเกาหลีแต่ไม่มีในภาษาไทย คือ ประโยคที่มีกรรมตรง ๒ กรรม นับว่าเป็นลักษณะพิเศษที่มีอยู่ในภาษาเกาหลี อาจเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไทยสับสนเกิดข้อผิดพลาดนี้

๔.๑ การบอกจำนวน

คำจำนวนนับในภาษาเกาหลีจะเป็นกรรมตรงในบางกรณี นักเรียนไทยอาจใช้ผิดทำให้ความหมายส่วนหนึ่งเปลี่ยนไปจากเดิม

แม่ให้เงินพันwon (เน้น พันwon)

어머니께서	용돈을	천원을	주셨어요.
amoni?keso	yong?ton-ml	čhonwon-ml	čusyosoyo
แม่	เงิน-สต	พันwon-สต	ให้

* 어머니께서	용돈	천원	주셨어요.
amoni?keso	yong?ton	čhonwon	čusyosoyo
แม่	เงิน-๐	พันwon-๐	ให้
	ต	จ	

ผิดเพราะไม่ใช้หน่วยแสดงกรรมตรงที่เป็นคำบอกจำนวน

ซอลซูกินแอปเปิ้ลไปแล้ว ๕ ลูก (เน้น ๕ ลูก)

그는	사과를	다섯개를	먹었다.
khwnwn	shakwa-rml	thaso?kæ-rml	moko?ta
ซอลซู	แอปเปิ้ล-สต	ห้าลูก-สต	กิน

* 그는	<u>사과</u>	다섯개를	먹었다.
khwnwn	<u>shakwa</u>	thaso?kæ-rml	moko?ta
ซอลซู	แอปเปิ้ล-๐	ห้าลูก-สต	กิน
	ต	จ	

ผิดเพราะไม่ใช้หน่วยแสดงกรรมตรงในกรรมตรงตัวหน้า

๔.๒ การใช้นามวลี

นามวลีที่แสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทย ท้าหน้าที่เป็นกรรมตรงเป็นหนึ่งในกรรมตรง ส่วนในภาษาเกาหลีนามวลีดังกล่าวอาจเป็นกรรมตรง ๒ กรรมตรงได้ในกรณีที่เน้นกรรมตรงตัวหลังนักเรียนไทยอาจให้ผิดดังนี้

ชุนอึ่ดึงมือชอลซู (เน้น มือ)

순이가 철수를 손을 잡아 끈다.

shunika čholsu-ral shon-nl čapa?kanta

ชุนอึ่-สป ชอลซู-สค มือ-สค ดึง

* 순이가 철수의 손을 잡아 끈다.

shunika čholsuni shonnl čapa?kanta

ชุนอึ่-สป ชอลซู-สค มือ-สค ดึง

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงคุณศัพท์แทนหน่วยแสดงกรรมตรงในกรรมตรงตัวหน้า

เขาทำขาโต๊ะหัก (เน้น ขา)

그가 식탁을 다리를 부러뜨렸다.

khaka shikt'a-kul thari-ral phuro?turyo?ta

เขา โต๊ะ-สค ขา-สค ทำให้หัก

* 그가 식탁을 다리 부러뜨렸다.

khaka shikt'ak-nl thari phuro?turyo?ta

เขา โต๊ะ-สค ขา-๐ ทำให้หัก

ผิดเพราะไม่ใช้หน่วยแสดงกรรมตรงในกรรมตรงตัวหลัง

๕.๑ การใช้กริยาทวิกรรม

กริยาทวิกรรมในภาษาไทยมีกรรมตรงกับกรรมรองเรียงตามลำดับ ส่วนภาษาเกาหลีกรรมตรงกับกรรมรองสลับที่กันได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนไป ถ้าจะเน้นกรรมรองอาจเปลี่ยนรูปคำกรรมรองเป็นกรรมตรงได้โดยเติมหน่วยแสดงกรรมตรงแทนหน่วยแสดงกรรมรอง เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหา เช่น

เขาให้ของที่ดีกว่าแก่ฉัน (เน้น ฉัน)

그가 나를 더 좋은 것을 주었다.

khaka na-rul tho čom khos-nl čuɔʔta

เขา ฉัน-สค ที่ดีกว่า-สค ของ ให้

* 그가 나에게 더 좋은 것을 주었다.

khaka naeke tho čom khos-nl čuɔʔta

เขา ฉัน-สร ที่ดีกว่า-สค ของ ให้

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงกรรมรองแทนหน่วยแสดงกรรมตรงในกรรมตรงตัวหน้า

แม่ซื้อเสื้อผ้าให้ของอี (เน้น ของอี)

어머니가 영희를 옷을 사주었다.

amnika yoghi-rul os-nl shačuwʔta

แม่ ของอี-สค เสื้อผ้า-สค ซื้อให้

* 어머니가 영희에게 옷을 사주었다.

amnika yoghieke os-nl shačuwʔta

แม่ ของอี-สร เสื้อผ้า-สค ซื้อให้

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงกรรมรองแทนหน่วยแสดงกรรมตรงในกรรมตรงตัวหน้า

๔. ประโยคปฏิเสธ

การปฏิเสธในภาษาเกาหลีแตกต่างกันไปตามชนิดของคำกริยา คือ กริยาแสดง
 การกระทำใช้ 안/an/ -지 않다/ǎi ant'a/ 못/mot/-지 못하다/ǎi mot'ata/
 ส่วนกริยาบอกสภาพใช้ 안/an/ -지 않다/ǎi ant'a/ และกริยาบางตัวมีรูปแบบ
 การปฏิเสธเฉพาะ เช่น 아니다/anita/ 없다/ǎp'ta/ 모르다/morŋta/ เป็นต้น
 สรุปการให้คำแสดงปฏิเสธได้ดังนี้

AV	안/an/ -지 않다/ǎi ant'a/	ไม่ (เจตนา)
	못/mot/-지 못하다/ǎi mot'ata/	ไม่(สามารถ) _ ได้ - ไม่เป็น
DV	안/an/ -지 않다/ǎi ant'a/	ไม่
이다/ita/	아니다/anita/	ไม่ใช่
있다/i'ta/	없다/ǎp'ta/	ไม่มี
알다/alta/	모르다/morŋta/	ไม่รู้

อนึ่งคำตอบปฏิเสธจะใช้ 아니 오/anio/ "ไม่" "เปล่า"

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้จากความแตกต่างในวิธีการปฏิเสธนี้ มี ๒ ประเภท คือ

๔.๑ เลือกใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธไม่เหมาะสม

ต้นไม้ต้นนี้ไม่เขียว

이 나무는 안푸르다.

i namunən an-p'urata

นี้-ต้นไม้ ไม่-เขียว

* 이 나무는 못푸르다.

i namunən mot-p'urata

นี้ต้นไม้ต้น ไม่-เขียว

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธซึ่งใช้กับกริยาแสดงการกระทำแทนหน่วยแสดงการปฏิเสธที่ใช้กับกริยาบอกสภาพ

วันนี้ไม่ร้อน

오늘은 덥지 안아요.

onmerən thop-chi anayo

วันนี้ ร้อน ไม่

* 오늘은 덥지 못해요.

onmerən thop-chi mot'əyo

วันนี้ ร้อน ไม่

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธที่ใช้กับกริยาแสดงการกระทำแทนหน่วยแสดงการปฏิเสธที่ใช้กับกริยาบอกสภาพ

พูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้

영어는 잘못해요.

yongonnan čal-mot'-ayo

ภาษาอังกฤษ พูดไม่ค่อยได้

* 영어는 잘안해요.

yongonnan čar-an-hayo

ภาษาอังกฤษ พูดไม่ค่อยได้

ผิดเพราะใช้หน่วยปฏิเสธแสดงเจตนาแทนหน่วยปฏิเสธแสดงความสามารถ

เขารว่ายน้ำไม่เป็น

그는 수영을 하지 못해요.

khannan shuyongul ha-č'i mot'ayo

เขา ว่ายน้ำ เป็น ไม่

* 그는 수영을 하지 않아요.

khannan shuyongul ha-č'i anayo

เขา ว่ายน้ำ เป็น ไม่

ผิดเพราะใช้หน่วยปฏิเสธแสดงเจตนาแทนหน่วยปฏิเสธแสดงความสามารถ

๕.๒ การใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธกับคำที่มีความหมายปฏิเสธอยู่แล้ว
ของฮีไม่ใช่เป็นนักเรียน

영희는 학생이 아니다.

yonghinan haksægi anita

ยองฮี นักเรียน ไม่ใช่

* 영희는 안 학생이다.

yonghinan an haksægita

ยองฮี ไม่ นักเรียน-เป็น

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธแทนคำที่มีความหมายปฏิเสธอยู่แล้ว

เขาไม่รู้ภาษาเกาหลี

그는 한국말 몰라요.

khannan hankŋmal mollayo

เขา ภาษาเกาหลี ไม่รู้

* 그는 한국말 못 알아요.

khannan hankŋmal mo tarayo

เขา ภาษาเกาหลี ไม่ รู้

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธแทนคำที่มีความหมายปฏิเสธอยู่แล้ว

ในกระเป๋าไม่มีเงิน

지갑에 돈이 없어요.

čikape thoni ɔpsɔyo

ในกระเป๋า เงิน ไม่มี

* 지갑에 돈이 있지 못합니다.

čikape thoni i-chi mol'annita

ในกระเป๋า เงิน มี ไม่

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงการปฏิเสธแทนคำซึ่งมีความหมายปฏิเสธอยู่แล้ว

ส่วนของประโยค

๑. หน่วยแสดงประธาน

คำนาม คำสรรพนาม หรืออาการนามในภาษาไทยใช้เป็นประธาน แต่ในภาษาเกาหลีมีการเติมหน่วยแสดงประธาน นักเรียนไทยอาจจะไม่ใส่หน่วยแสดงประธาน เช่น

กรุงโซลกว้าง

서울은 넓다.

shour-un nol?ta

โซล-สย กว้าง

* 서울 넓다.

shoul nol?ta

โซล-φ กว้าง

ผิดเพราะไม่ใช่หน่วยแสดงประธาน

เขาเป็นนักศึกษา

그는 학생이나.

khw-nnn haksagita

เขา-สป นักศึกษา

* 그 학생이다.

khw haksagita

เขา-๑ นักศึกษา

ผิดเพราะไม่ใช่หน่วยแสดงประธาน

หน่วยแสดงประธานในภาษาเกาหลี มี ๕ คำ คือ 은/nn/, 는/nnn/, 이/i/, 가
/kha/, 쉐 서/?keso/ มีกฎการใช้หน่วยแสดงประธาน อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนไทยใช้ผิด

กรุงโซลกว้าง

서울은 넓다.

shour-nn nol?ta

โซล-สป กว้าง

* 서울가 넓다.

shoul-ka nol?ta

โซล-สป กว้าง

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงประธานไม่ถูกต้อง

เขาเป็นนักศึกษา

그는 학생이다.

khə-nən haksəgita

เขา-สป นักศึกษา

* 그이 학생이다.

khə-i haksəgita

เขา-สป นักศึกษา

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงประธานไม่ถูกต้อง

* 그은 학생이다.

khə-wn haksəgita

เขา-สป นักศึกษา

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงประธานไม่ถูกต้อง

คุณครูมา

선생님께서 오신다.

shonsəgniŋ-?kesə ?osinta

คุณครู-สป มา

* 선생님께서 오신다.

shonsəgniŋ-ka ?osinta

คุณครู-สป มา

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงประธานไม่ถูกต้อง

* 선생님는 오신다.

shonsaynin-nnn ?osinta

คุณครู-สป มา

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงประธานไม่ถูกต้อง

๒. หน่วยแสดงกรรมตรง

คำนาม คำสรรพนาม หรืออาการนามในภาษาไทยใช้เป็นกรรมตรง ส่วนในภาษาเกาหลีมีการเติมหน่วยแสดงกรรมตรง นักเรียนไทยอาจไม่ใส่หน่วยแสดงกรรมตรง เช่น เด็กกินข้าว

아가 밥을 먹는다.

aika phap-nl meognanta

เด็ก ข้าว-สต กิน

* 아가 밥 먹는다.

aika phap meognanta

เด็ก ข้าว-φ กิน

ผิดเพราะไม่ใช้หน่วยแสดงกรรมตรง

ในภาษาพูดหน่วยแสดงกรรมตรงอาจละได้ หน่วยแสดงกรรมตรงในภาษาเกาหลีมี ๒ คำ* คือ 을/nl/ 를/rl/ มีการใช้ซึ่งอาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เช่น

* คู่มือการใช้หน่วยแสดงกรรมตรง หน้า ๑๔๑-๑๔๘

เด็กกินข้าว

아이사 밥을 먹는다.aika phap-ul mognanta

เด็ก ข้าว-สค กิน

* 아이가 밥를 먹는다.aika phap-rul mognanta

เด็ก ข้าว-สค กิน

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงกรรมตรงไม่ถูกต้อง

เราเรียนภาษาเกาหลี

우리는 한국어를 배운다.urinmn hankuko-rul phaunta

เรา ภาษาเกาหลี-สค เรียน

* 우리는 한국어을 배운다.urinmn hankuko-ul phaunta

เรา ภาษาเกาหลี-สค เรียน

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงกรรมตรงไม่ถูกต้อง

๓. หน่วยแสดงกรรมรอง

คำนาม คำสรรพนาม หรืออาการนามในภาษาไทยใช้เป็นหน่วยกรรมรอง ส่วนในภาษาเกาหลีมีการเติมหน่วยแสดงกรรมรอง นักเรียนไทยอาจไม่ใส่หน่วยแสดงกรรมรอง เช่น

เขาซื้อรถให้ลูกชาย

그는	아들 <u>에게</u>	자동차를	사주었다.
khənnən	atur- <u>eke</u>	čatogčha-rul	shačuw?ta
เขา	ลูก-สร	รถ-สต	ซื้อให้

* 그는	<u>아들</u>	자동차를	사주었다.
khənnən	<u>atəl</u>	čatogčha-rul	shačuw?ta
เขา	ลูก- สร	รถ-สต	ซื้อให้

ผิดเพราะไม่ให้หน่วยแสดงกรรมรอง

๔. คำเชื่อมนาม

คำเชื่อมคำนามในภาษาไทย ใช้ "และ" "กับ" มีวิธีใช้ต่างกับ *ka/khwa/*, *ka/wa/* "และ" "กับ" ในภาษาเกาหลี อาจเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย เช่น

여학생 <u>과</u>	남학생
yohaksəŋ- <u>kwa</u>	namhaksəŋ
นักเรียนหญิง-และ	นักเรียนชาย

* 여학생 <u>와</u>	남학생
yohaksəŋ- <u>wa</u>	namhaksəŋ
นักเรียนหญิง-และ	นักเรียนชาย

ผิดเพราะเลือกใช้คำเชื่อมไม่ตามกฎ

เราและอาจารย์

우리와 선생님

uri-wa shonsaengnim

เรา-และ อาจารย์

* 우리과 선생님

uri-kwa shonsaengnim

เรา-และ อาจารย์

ผิดเพราะเลือกใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง

๕. อาการนาม

อาการนามในภาษาไทยมี ๒ รูป คือ อาการนามที่เติม "การ" หน้ากริยาแสดงการกระทำ กับอาการนามที่เติม "ความ" หน้ากริยาบอกสภาพ ส่วนภาษาเกาหลีมีอาการนามถึง ๓ รูป

ตัวอย่างภาษาไทย

เดิน	การเดิน
กิน	การกิน
สงบ	ความสงบ
พอใจ	ความพอใจ

ตัวอย่างภาษาเกาหลี

격하다	รูปที่ ๑	รูปที่ ๒	รูปที่ ๓	คำแปล
가다	감	가기	가는것	การไป
khata	kham	khaki	khan ^๓ kat	
ไป	ไป-การ	ไป-การ	ไป-การ	
먹다	먹음	먹기	먹는것	การกิน
mek ^๓ ta	mek ^๓	mek ^๓ ki	mek ^๓ gan ^๓ kat	
กิน	กิน-การ	กิน-การ	กิน-การ	
덥다	너움	덥기	더운것	การที่ร้อน
thop ^๓ ta	thou ^๓	thop ^๓ ki	thou ^๓ kat	
ร้อน	ร้อน-การ	ร้อน-การ	ร้อน-การ	
예쁘다	예쁨	예쁘기	예쁜것	การที่สวยงาม
ye ^๓ p ^๓ ta	ye ^๓ p ^๓	ye ^๓ p ^๓ ki	ye ^๓ p ^๓ kat	
สวย	สวย-การ	สวย-การ	สวย-การ	

ความแตกต่างของอาการนามในภาษาไทยกับในภาษาเกาหลิดังที่กล่าวจะเป็น
ปัญหาสำหรับนักเรียนไทย โดยเฉพาะการเลือกใช้หน่วยแสดงอาการนาม ทำให้เกิดข้อผิดพลาด
เช่น

การเดินเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ

걷기는 건강에 좋다.

khət^๓kinun kɔnkaŋe čot'a

เดิน-การ สุขภาพ เป็นประโยชน์

걷는것은 건강에 좋다.
 khonnkoswn kgankage čot'a
 การเดิน สุขภาพ เป็นประโยชน์

* 걸음은 건강에 좋다.
khon kgankage čot'a
 การเดิน สุขภาพ เป็นประโยชน์

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงอาการนามไม่เหมาะสม ๑

รอการมาของเขา

그가 오기를 기다렸다.
 khaka okirwi khitaryo?ta
 เขา การมา รอ

그가 오는 것을 기다렸다.
 khaka onn koswi khitaryo?ta
 เขา การมา รอ

* 그가 을 기다렸다.
 khaka onwi khitaryo?ta
 เขา การมา รอ

ผิดเพราะเลือกใช้หน่วยแสดงอาการนามไม่เหมาะสม ๑

๖. การแสดงกาลในหน่วยคุณศัพท์

ภาษาไทยแสดงกาลโดยการเติมคำช่วยหน้ากริยา "จะ" หรือคำช่วยหลังกริยา "แล้ว" แต่ภาษาเกาหลีแสดงกาลในหน่วยคุณศัพท์โดยการเปลี่ยนรูปคำกริยาเพื่อทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ การเปลี่ยนรูปคำกริยาดังกล่าวนี้นี้ มี ๔ รูปแบบ คือ

ภาษาไทย	ภาษาเกาหลี
N + ที่ V แล้ว	Vst + -ㄴ / 은 -n/mn + N (อดีต)
N + ที่ V	Vst + 는/nmn/ + N (ปัจจุบัน)
N + ที่ จะ V	Vst + -ㄹ / 을 -l/ml + N (อนาคต)
N + ที่ (เคย) V	Vst + 던/thon/ + N (อดีต)

นักเรียนไทยอาจใช้ผิดดังนี้

หญิงสาวที่เคยเก็บดอกไม้ไปไซลแล้ว

꽃을 따던 아가씨는 서울로 갔소.

?kočhwl ?laton akasinmn shouillo katso

ดอกไม้-สศ เก็บ-สศ หญิงสาว-สป ไชล-บด ไป-อด

* 꽃을 딸 아가씨는 서울로 갔소.

?kočhwl ?tal akasinmn shouillo katso

ดอกไม้-สศ เก็บ-สศ หญิงสาว-สป ไชล-บด ไป-อด

ผิดเพราะในการเปลี่ยนรูปคำกริยาเพื่อทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์นั้น ใช้ส่วนท้ายคำกริยาที่แสดงอนาคตกาลแทนส่วนท้ายคำกริยาแสดงอดีตกาล

* 꽃을 따는 아가씨는 서울로 갔소.
 ?kočhml ?tanwn akasinwn shoullo katso
 ดอกไม้-ตัด เก็บ-ตัด หญิงสาว-สวย ไชล-บด ไป-อด

ผิดเพราะในการเปลี่ยนรูปคำกริยา เพื่อทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์นั้น ใช้ส่วนท้ายคำกริยา
 ที่แสดงปัจจุบันกาลแทนส่วนท้ายคำกริยาแสดงอดีตกาล

๓. การแสดงความเป็นเจ้าของ

การแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทยใช้คำเชื่อม "ของ" และคำเชื่อมนี้อาจ
 ละได้

รูปที่มีคำเชื่อม	รูปที่ละคำเชื่อม
บ้านของฉัน ความปรารถนาของเรา วัฒนธรรมของเกาหลี ความสำเร็จของเขา	บ้านฉัน ความปรารถนาเรา วัฒนธรรมเกาหลี ความสำเร็จเขา

แต่การแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาเกาหลีใช้หน่วยแสดงคุณศัพท์ ๑/๓/ "ของ" ซึ่งอาจจะได้เฉพาะในบางกรณีเท่านั้น

รูปที่มีหน่วยแสดงคุณศัพท์	รูปที่ละหน่วยแสดงคุณศัพท์
나의 고향 nami khohyang ฉัน-ของ บ้านเกิด	* 나고향 ๑ nakhohyang
우리의 소원 urimi sowon เรา-ของ ความหวัง	우리소원 urimisowon
한국의 문화 hankukwi munhwa เกาหลี-ของ วัฒนธรรม	한국문화 hankugmunhwa
그의 성공 khwui shogkog เขา-ของ ความสำเร็จ	* 그성공 ๒ khwshogkog

๑-๑ นามวลีเหล่านี้ละหน่วยแสดงคุณศัพท์ไม่ได้

นักเรียนไทยอาจไม่ใช่หน่วยแสดงคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ /wi/ เช่น

บ้านเกิดของฉันคือเมืองปูซาน

나의 고향은 부산이다.

na-mi khohyagun phusanita

ฉัน-ของ บ้านเกิด ปูซาน-คือ

* 나 고향은 부산이다.

na khohyagun phusanita

ฉัน-φ บ้านเกิด ปูซาน-คือ

ผิดเพราะไม่ใช่หน่วยแสดงคุณศัพท์ กรณีนี้จะไม่ได้

ความสำเร็จของเขา ไม่ใช่เรื่องแปลก

그의 성공은 이상한 일이 아니다.

khm-mi shogkogun isaghan iri anita

เขา-ของ ความสำเร็จ แปลก เรื่อง ไม่ใช่

* 그의 성공은 이상한 일이 아니다.

khm shogkogun isaghan iri anita

เขา-φ ความสำเร็จ แปลก เรื่อง ไม่ใช่

ผิดเพราะไม่ใช่หน่วยแสดงคุณศัพท์ กรณีนี้จะไม่ได้

๘. การเรียงคำขยายกับคำที่ถูกขยาย

วิธีการเรียงคำในภาษาไทยคำขยายอยู่หลังคำที่ถูกขยาย แต่ภาษาเกาหลีคำขยายอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย

๘.๑ ส่วนขยายของนามวลี

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเกาหลี</u>
ล + ค	ค + ล
นิทานสนุก	재미있는 동화 čamiinnŋn thoghwa
เพื่อนสนิท	친한 친구 čhinhan čhinku

นักเรียนไทยอาจเรียงหน่วยคุณศัพท์กับหน่วยหลักไม่ถูก เช่น

จะเล่านิทานสนุกให้ฟังนะ

* 동화를	<u>재미 있는</u>	들려 주마
lhoghwarul	<u>čamiinnŋn</u>	thallyočuma
นิทาน	ที่สนุก	จะเล่าให้ฟัง

ผิดเพราะวางคำคุณศัพท์หลังคำนามที่ถูกขยาย

พบเพื่อนสนิทแล้ว

* 친구를	<u>친한</u>	만났다
čhinkurŋl	<u>čhinhan</u>	manna?ta
เพื่อน	ที่สนิท	ได้พบ

ผิดเพราะวางคำคุณศัพท์หลังคำนามที่ถูกขยาย

๘.๒ ส่วนขยายของกริยาวลี

<u>ภาษาไทย</u>	<u>ภาษาเกาหลี</u>
ก + ว	ว + ก
ดอกไม้บานเต็มที่	활짝 피었다. hwalchak p'io?ta
ร้อนมาก	무척 덥다. mučhŋk tŋp?ta

สำหรับการเรียงลำดับส่วนขยายกับส่วนที่ถูกขยายในกริยาวลี อาจสลับที่ส่วนขยาย และส่วนที่ถูกขยายได้ เช่น

ดอกไม้บานอย่างเต็มที่

꽃이 활짝 피었다.
?kočhi hwalchak p'io?ta

ดอกไม้ เต็มที่ บาน

ดอกไม้ อย่างเต็มที่ บาน

꽃이 피었다. 활짝
?kočhi p'io?ta hwalchak

ดอกไม้ บาน เต็มที่

ดอกไม้ บาน อย่างเต็มที่

활짝 꽃이 피었다.
hwalchak ?kočhi p'io?ta

เต็มที่ ดอกไม้ บาน

ฤดูร้อน ร้อนมาก

여름은 무척 덥다.
yoreumun mučhak top?ta

ฤดูร้อน มาก ร้อน

ร้อนมาก ฤดูร้อน

무척 덥다. 여름은
mučhak top?ta yoreumun

มาก ร้อน ฤดูร้อน

๔. การใช้หน่วยแสดงวิเศษณ์

หน่วยแสดงวิเศษณ์ในภาษาเกาหลีใช้เติมหลังนาม ลักษณะดังกล่าวนี้ในภาษาไทย
ใช้คำเชื่อมระหว่างคำกริยากับคำนาม

ภาษาไทย	ภาษาเกาหลี
กริยา + คำเชื่อม + นาม	นาม + หน่วยแสดงวิเศษณ์
ให้แก่ <u>ชอลซู</u>	철수에게/čholsueke/
มาจาก <u>โซล</u>	서울에서/shouresso/
ไปยัง <u>สหรัฐ</u>	미국으로/mikukuro/
ทำงานจนถึง <u>อาทิตย์หน้า</u>	내주까지/naču?kači/
ไม่ <u>เว้นแต่</u> เด็ก	어린이조차/oriničoča/
มากกว่า <u>เพื่อน</u>	친구보다/čhinkupota/
มา <u>สาย</u> อย่าง <u>เมื่อวานนี้</u>	어제처럼/očečhoram/

ในภาษาไทยคำเชื่อมละได้ในบางกรณี เช่น ให้ชอลซู มาโซล ไปสหรัฐ เป็นต้น
แต่หน่วยแสดงวิเศษณ์ในภาษาเกาหลีละไม่ได้ นักเรียนไทยอาจใช้ผิดดังนี้

ฉันให้แอปเปิ้ลแก่ชอลซู

나는 철수에게 사과를 주었다.

nanan čholsu-eke shakwarul čuə?ta

ฉัน ชอลซู-แก่ แอปเปิ้ล ให้

* 나는 철수 사과를 주었다.

nanan čholsu shakwarul čuə?ta

ฉัน ชอลซู-φ แอปเปิ้ล ให้

ผิดเพราะไม่ใส่หน่วยแสดงวิเศษณ์ที่ละไม่ได้

กลับบ้านกันเถอะ

집으로 돌아갑시다.

čip-uro thorakapsita

บ้าน-ยัง กลับไป

* 집 돌아갑시다.

čip thorakapsita

บ้าน-φ กลับไป

ผิดเพราะไม่ใส่หน่วยแสดงวิเศษณ์ที่ละไม่ได้

สำหรับเขาไม่มีอะไรที่สำคัญกว่าเพื่อน

그에게 친구보다 소중한 것은 없어요.
 khweke čhinku-pota shočughan khoswn opsayo
 สำหรับเขา เพื่อน-กว่า สำคัญ สิ่ง ไม่มี

* 그에게 보다 친구 소중한 것은 없어요.
 khweke potačhinku shočughan khoswn opsayo
 สำหรับเขา กว่า-เพื่อน สำคัญ สิ่ง ไม่มี

ผิดเพราะวางหน่วยแสดงวิเศษณ์หน้าคำนาม

แม้แต่เด็ก ๆ ก็ไปร่วมประท้วงด้วย

어린이 조차 데모에 참가했습니다.
 orini-čočha themo čhankahx?tanita
 เด็ก-แม้แต่ ประท้วง ร่วม

* 조차 어린이 데모에 참가했습니다.
 čočhaorini themo čhankahx?tanita
 แม้แต่-เด็ก ประท้วง ร่วม

ผิดเพราะวางหน่วยแสดงวิเศษณ์หน้าคำนาม

การใช้หน่วยแสดงวิเศษณ์บอกสถานที่ในภาษาเกาหลี มีกฎเกณฑ์ คือ 어/에/
ใช้กับกริยาบอกสภาพ 어/서/essa/ ใช้กับกริยาแสดงการกระทำ เช่น

เขาอยู่ที่บ้าน

그는 집에 있다.

khannon čip-e i?ta

เขา บ้าน-ที่ อยู่

* 그는 집에서 있다.

khannon čip-essa i?ta

เขา บ้าน-ที่ อยู่

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงวิเศษณ์ที่ใช้กับกริยาแสดงการกระทำแทนหน่วยแสดงวิเศษณ์
ที่ใช้กับกริยาบอกสภาพ

แดงรอที่ห้องรับแขก

แดง이 응접실에서 기다려.

thagi ʌŋčʌpsir-essa khitaryo

แดง ห้องรับแขก-ที่ รอ

*แดง이 응접실에 기다려.

thagi ʌŋčʌpsir-e khitaryo

แดง ห้องรับแขก-ที่ รอ

ผิดเพราะใช้หน่วยแสดงวิเศษณ์ที่ใช้กับกริยาบอกสภาพแทนหน่วยแสดงวิเศษณ์ที่ใช้กับ
กริยาแสดงการกระทำ

๑๐. การใช้ส่วนท้ายกริยาแสดงวิเศษณ์

ส่วนขยายกริยาในภาษาไทยใช้ "อย่าง" ตามด้วยคำวิเศษณ์ ส่วนภาษาเกาหลีใช้เปลี่ยนส่วนท้ายคำกริยาบอกสภาพโดยการเติม $\text{ə}/\text{hi}/$, $\text{ə}/\text{ti}/$ เป็นต้น เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ ๑ เช่น

ภาษาไทย

เขาสอนภาษาไทยอย่างสนุก

เด็กกินขนมอย่างอร่อย

แม้ตัวเราอยู่ห่างไกลกัน แต่ใจเราอยู่อย่างใกล้ชิด

ภาษาเกาหลี

ทำงานขยัน มีความเป็นอยู่ดี

부지런히 일해야 잘 살 수 있다.

phučiron-hi irhaya čal sal su i?ta

ขยัน-ทว ทำงาน ดี มีความเป็นอยู่

* 부지런이 일해야 잘 살 수 있다.

phučiron-i irhaya čal sal su i?ta

ขยัน-ทว ทำงาน ดี มีความเป็นอยู่

ผิดเพราะเปลี่ยนส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง ๑

อยากให้คุณไปไม้ผลิมาเร็ว ๆ

빨리	분이	왔으면	좋겠네.
?pal-li	phomi	wasmyon	čok'enne
เร็ว ๆ-ทว	คุณไปไม้ผลิ	มา	อยากจะให้

* 빨 른 분이 왔으면 좋겠네.
 ?pal-lun phomi wasmyon čok'enne
 เร็ว ๆ-ทว คุณไปไม้ผลิ มา อยากจะให้
 ผิดเพราะเปลี่ยนส่วนท้ายคำกริยาไม่ถูกต้อง

กาล

๑. ปัจจุบันกาล

ปัจจุบันกาลในภาษาไทยใช้กาลวิ โดยไม่มีการเปลี่ยนรูปคำกริยา ส่วนภาษาเกาหลีถ้าเป็นคำกริยาแสดงการกระทำจะเติมอาคมแสดงกาลปัจจุบัน ㅂ /n/, 는 /nən/ ส่วนกริยาบอกสภาพไม่เปลี่ยนรูป เช่น

กริยาแสดงการกระทำ

ภาษาไทย	ภาษาเกาหลี		
เขาไปโรงเรียน	그는	학교에	간다.
	khannən	ha?kyoe	kha-n-ta
	เขา	โรงเรียน	ไป-ฮป

กริยามอกสภาพ

ภาษาไทย

ภาษาเกาหลี

วันนี้ อากาศหนาว

오늘은 날씨가 춥다.

onŋran nalsika čhup?ta

วันนี้ อากาศหนาว

นักเรียนไทยอาจใช้ผิดดังนี้

ขอไปโรงเรียน

철수는 학교에 간다.

čholsunŋn ha?kyoe kha-n-ta

ขอไป โรงเรียน ไป-อป

* 철수는 학교에 가다.

čholsunŋn ha?kyoe khata

ขอไป โรงเรียน ไป

ผิดเพราะไม่ใช้อาคมแสดงปัจจุบันกาลในกริยามแสดงการกระทำ

วันนี้ อากาศหนาว

오늘은 날씨가 춥다.

onŋran nalsika čhup?ta

วันนี้ อากาศหนาว

* 오늘은 날씨가 춥는다.

onŋran nalsika čhupnŋnta

วันนี้ อากาศหนาว-อป

ผิดเพราะใช้อาคมแสดงปัจจุบันกาลกับกริยามอกสภาพซึ่งไม่ต้องเปลี่ยนรูป

ยองฮีกินข้าว

영희가 밥을 먹는다.

yonghika phapwɔl meŋ-nɔn-ta

ยองฮี ข้าว กิน-อป

* 영희가 밥을 먹다.

yonghika phapwɔl mek?ta

ยองฮี ข้าว กิน

ผิดเพราะไม่ใช่อาคมแสดงปัจจุบันกาลในกริยาแสดงการกระทำ

อาหารนี้รสเค็ม

이 음식은 맛이 짜다.

i mɔsikɔn masi chata

นี้ อาหาร รส เค็ม

* 이 음식은 맛이 찬다

i mɔsikɔn masi chanta

นี้ อาหาร รส เค็ม-อป

ผิดเพราะใช้อาคมแสดงปัจจุบันกาลกับกริยาบอกสภาพซึ่งไม่ต้องเปลี่ยนรูป

๒. อดีตกาล

การแสดงกาลอดีตในภาษาไทยใช้คำช่วยหลังกริยา "แล้ว" และ/หรือกาลวิเศษณ์
บอกอดีตโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปของคำกริยา ส่วนภาษาเกาหลีเดิมอาจแสดงอดีตกาล
ระหว่างต้นคำกริยากับส่วนท้ายคำกริยา

ภาษาไทย

คุณักได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกแล้ว

สมัยก่อนเราเคยเป็นเพื่อน

อาจารย์เมื่อตะกี้นี้ไปทานข้าว

ภาษาเกาหลี

คุณักได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกแล้ว

박 선생은 영어를 전공했다.

phaksonsæŋn yŋgɔrɯl čŋnkoghæ-?t-a

คุณัก ภาษาอังกฤษ เรียนเป็นวิชาเอก-อด

* 박 선생은 영어를 전공하다.

phaksonsæŋn yŋgɔrɯl čŋnkoghata

คุณัก ภาษาอังกฤษ เรียนเป็นวิชาเอก-๑

ผิดเพราะไม่ใช่อาจแสดงอดีตกาล

* 박 선생은 영어를 전공하였다.

phaksonsæŋn yŋgɔrɯl čŋnkoghæa?ta

คุณัก ภาษาอังกฤษ เรียนเป็นวิชาเอก-อด

ผิดเพราะใส่อาจแสดงอดีตกาลไม่ถูกต้อง ๑

๑ ดูเรื่องอาจแสดงอดีตกาล ในหน้า ๒๕๓-๒๕๕